گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۴۵۷۴۱۴
پنج شنبه ۶ مرداد ۱۴۰۱ ۱۷:۱۵

یادداشتی از نهال موسوی؛

به جای دم دادن به این آتش سعی در خاموش کردن آن کنید

مهمترین اتفاق جشنواره ونیز امسال بحث بر سر حضور فیلمی خواهد بود که کارگردان آن در زندان است، هیچ خبری و هیچ فیلمی دراماتیک تر از این موقعیت نیست.

به گزارش خبر، نهال موسوی در یادداشت ارسالی با موضوع "به جای دم دادن به این آتش سعی در خاموش کردن آن کنید" به پایگاه خبری گزارش خبر آورده است؛

روز گذشته جشنواره ونیز لیست فیلم‌های انتخابی سال ۲۰۲۲ خود را اعلام کرد. از ایران ۴ فیلم در بخشهای مختلف جشنواره حضور دارند. ۲ فیلم خرس نیست ساخته جعفر پناهی و شب داخلی دیوار (پشت دیوار) به کارگردانی وحید جلیلوند در بخش مسابقه اصلی و فیلم جنگ جهانی سوم به کارگردانی هومن سیدی در بخش افق ها و همچنین فیلم بی رویا به کارگردانی آرین وزیر دفتری در بخش افق‌های گسترش یافته حضور خواهند داشت.

جشنواره ونیز امسال از این منظر بسیار جالب توجه است که یکی از بیشترین تعداد حضور فیلم‌های ایرانی در یکی از معتبرترین جشنواره‌های سینمایی جهان رقم خورده است، هر کشور دیگری در چنین موقعیتی قرار می‌گرفت طبیعتا برای تمام اهالی سینمایی آن کشور مایه مباهات و خوشحالی بود. اما در ایران نه تنها هیچ خوشحالی وشادی در کار نیست بلکه انواع و اقسام حدس و گمانه‌های عمدتا سیاسی و ناراحت کننده را می‌شنویم.

از طرف سازمان سینمایی که هیچ پیام تبریکی صادر نشد که انصافا عجیب است؟! اگر سازمان سینمایی خود را متولی تمام سینمای ایران می‌داند، حضور ۴ فیلم از سینمای ایران در جشنواره ونیز جای هیچ خوشحالی و شعفی برای سینمای ایران ندارد؟

آیا اگر کشوری چون کره جنوبی یا ترکیه در موقعیتی مشابه بود مسئولان سینمایی آن کشورها چنین سرد و ساکت برخورد می‌کردند؟ از طرف دیگر الان همه ذهنها متوجه این پرسش است با توجه به اتفاقات جشنواره کن، در ونیز چه رخ خواهد داد؟

نکته دیگر این است به دلیل به زندان افتادن جعفر پناهی از روزهای قبل برخی رسانه‌ها اعلام کرده بودند: حال که جعفر پناهی در زندان است پس از جشنواره ونیز جایزه خواهد گرفت و ...

کار به جایی رسید که طاهره سعیدی (همسر جعفر پناهی) یادداشتی منتشر کرد و نوشت:

«فیلم سینمایی "خرس نیست" زمستان سال گذشته ساخته شد و جعفر همان زمان و با اتمام کارهای فنی، یعنی اوایل سال ۱۴۰۱ از بین دو فستیوال مهم پیش رو، یعنی کن و ونیز، ترجیح داد دعوت رسمی فستیوال ونیز را قبول کند و چون متعهد به شرایط حرفه‌ای جشنواره‌ه‍ بود، نمی‌بایست پیش از اعلام رسمی جشنواره ونیز این خبر را اعلام می‌کرد. جعفر حتی گمان نمی‌کرد که بعضی رسانه‌های سینمایی برای گرفتن لایک و خوش‌رقصی، چنین به دروغ تیتر بزنند: «ونیز فیلم پناهی را به دلیل زندانی‌شدن‌اش بی‌شرط پذیرفته است»! کاش این به اصطلاح رسانه‌ها لااقل کارنامه‌ی جعفر را از بادکنک سفید و آیینه و دایره و طلای سرخ تا سه‌رخ به‌یاد بیاورند تا بفهمند اقبال فیلم‌های او از چه زمانی و با چه کیفیتی از فستیوال‌ها شروع شد و هیچ‌وقت هم پایین نیامد. رسانه‌های غیرمردمی دیگر هم لازم نیست راه دوری بروند. همین باغ فردوس و موزه‌ی سینما غرفه‌ی بزرگ جوایزش را در معرض بازدید عموم قرار داده؛ تازه اگر جایزه‌ها ملاک باشند که برای خودش نبود و نیست. می‌دانم اگر بیرون بود اجازه‌ی انتشار این یادداشت را نمی‌داد. من اما برای این بی‌انصافی مطلق و روایت ناصواب و نادرست تاریخ، سکوت را جایز ندانستم. »

یک یادآوری لازم است که جشنواره ونیز همان جشنواره ای است که ۲ سال قبل (شهریور ۱۳۹۹) مجید مجیدی با فیلم "خورشید" در آن حضور داشت و روح الله زمانی برای بازی در فیلم "خورشید" جایزه "مارچلو ماسترویانی" ویژه بازیگر نوظهور جشنواره را کسب کرد.

باید به مسئولان امر یک نکته ای را گوشزد کرد اگر جعفر پناهی همچنان در زندان باشد و جشنواره ونیز برگزار شود، مهمترین اتفاق جشنواره امسال بحث بر سر حضور فیلمی در بخش مسابقه اصلی خواهد بود که کارگردان آن در زندان است و هیچ خبری و هیچ فیلمی دراماتیک‌تر از این موقعیت نیست.

تمام رسانه‌های دنیا به مدت ۱۰ روز این اتفاق را پوشش خواهند داد. این اتفاق برای هر فیلمساز دیگری اگر از کشور دیگری هم بود، رخ می‌داد ولی طبیعتا با توجه به معروفیت جعفر پناهی (او برنده بزرگترین جوایز سینمایی از همه جشنواره‌های سینمایی دنیاست) و سابقه دستگیری و ممنوع الخروج بودن او ، بسیار بیشتر مورد توجه قرار خواهد گرفت.

بهترین کار این است که هر چه زودتر موضوع جعفر پناهی را حل کنید و مقدمات این را فراهم سازید که او در جشنواره ونیز حضور داشته باشد. این اتفاق برد-برد برای همه طرفین ماجراست. به جای دم دادن به این آتش سعی در خاموش کردن آن کنید. حال دیگر خود دانید.

#جشنواره_ونیز ۲۰۲۲